

MASAL DIYARINA YOLCULUK

Hazırlayan
Ecz. Köksal OFLUOĞLU

Aslında anlatmak o kadar zor ki.... Kullanılacak kelimeleri seçerken, hem sizlere doğru şekilde anlatabilme kaygısı yaşıyorum hem de mekanları yeterince anlatamama endişesi kaplıyor beni.

Tüm bu güzelliklere ihanet etmemek önemli benim için. Sonra buralarla yüzleştiğimde nasıl bakabilirim buralara.. Şimdiki yolculuğumuz Kaçkar'lara doğru olacak. Sanırım üzerinde yaşadığımız coğrafyanın en nadide köşelerinden biri burası.

Hatta daha iddialı olarak şunu söyleyebilirim; burası dünyanın sayılı güzelliklerini barındıran bir bölge. İsviçre Alplerinde bolca para harcamak yerine buralarda daha makul giderlere daha fazla zevk alabilirsiniz kanaatimce. Seyahatimiz her zaman olduğu gibi Trabzon orijinli başlıyor. Yaklaşık 2-3 saatlik sahil yolculuğundan sonra Ardeşen ilçemize girmeden sağa sapıp Çamlıhemşin ilçesine doğru yol alıyoruz. İnanılmaz bir doğanın içerisinde kaybolurcasına üstelik.

Çamlıhemşin'e gelip mola vermeden geçmek olmaz. Misafirperver Çamlıhemşin halkı karşılıyor bizleri. Bu şirin

ilçemizin sempatik insanları koşullar gereği turizme yönelmişler. Ve bunu oldukça başarılı bir şekilde yapıyorlar. Çamlıhemşin'i gerçek bir turizm ilçesine çevirmişler.

Mola vermişken biraz çevreyi geziyoruz. Hediyelik eşya dükkanlarından yöreye özgü birçok ürün bulabilirsiniz. Üstelik alışverişleriniz de, öyle alışıla gelmiş biçimde misafirlere yüksek fiyat uygulaması da yok. Burada bulunan tatlıcıdan Şekerpare yemeden sakın gitmeyin. Yoksa inanılmaz bir lezzetten mahrum kalmış olursunuz.

Ancak yol beklemiyor tabi. Devam ediyoruz ve artık dünyaya mal olmuş Ayder yaylasına geliyoruz. Çok kısa zamanda inanılmaz biçimde gelişen bu şirin yaylamız kanaatimce turizm potansiyelini arttırırken maalesef ve maalesef kendi değerlerinden uzaklaşıyor gibi Her ziyaretimizde biraz daha beton, biraz daha fazla yapılaşma ve biraz daha kötü görüntü. Bu durum içimizi buruyor doğrusu. Çevrede

gördüğümüz kirlilik ise üzülerken söylüyorum ama sanırım hepimizin utancı olsa gerek.

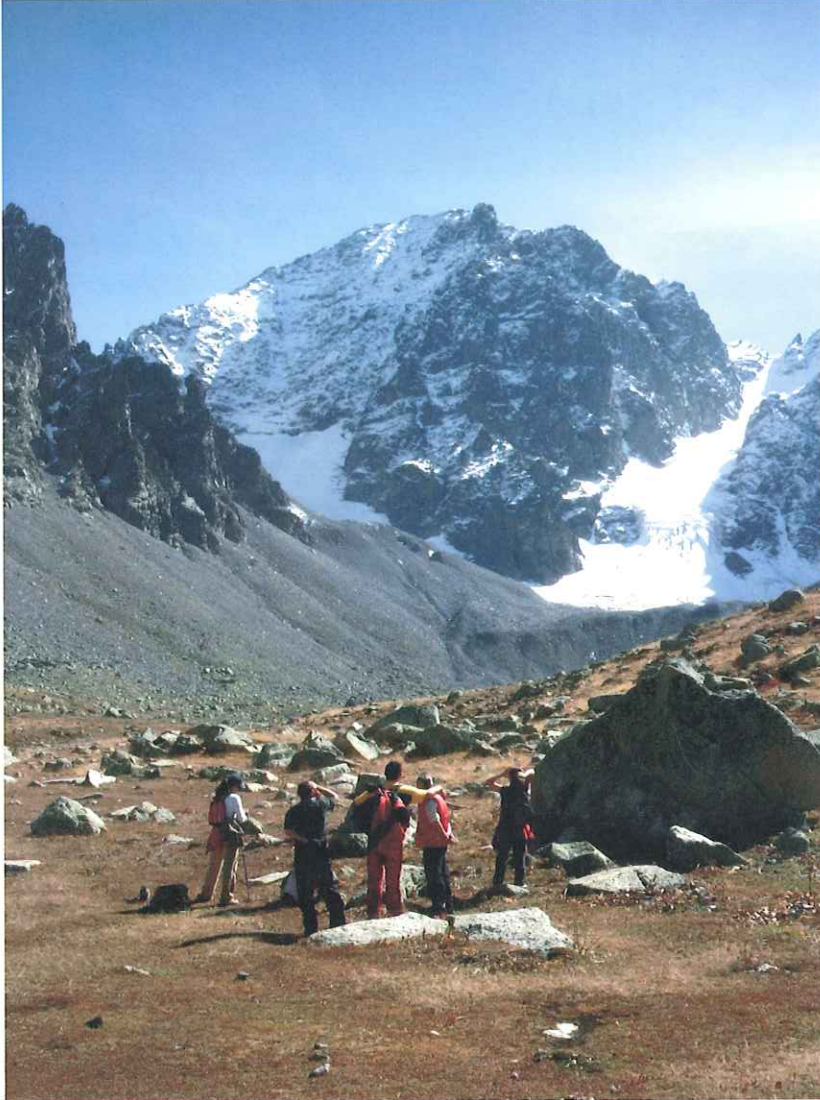
Ancak yinede bizim için Ayder'in tartışılmaz bir yeri var. Hele de kaplıcalarının sağlık kaynağı olduğunu düşündüğümüzde vazgeçilmez. Yaptığımız ekspedisyondan sonra burada ki kaplıcaların tadına doyum olmuyor.

Ayder'den, tekrar görüşmek dileğiyle ayrılıp yolumuza devam ediyoruz. Güzergahımız üzerinde ki güzelliklere bakıp insan denilen varlığın, bu güzellikleri nasıl olup da bu kadar kolayca kirlettiğini, yok ettiğini anlamak o kadar zor ki. Doğa bizlere, elindeki tüm güzellikleri öylesine cömertçe sunuyor ki bütün bunları saatlerce seyretmek bile doyuma ulaşmamıza yeterli olmuyor.

Tüm bu doğa harikasını izleyerek yolculuğumuz sürerken Aşağı Kavron yaylasına geliyoruz. Aşağı Kavron yaylası

bugün için pekte kullanımda sayılmaz. Sonradan öğrendiğimize göre geçmiş dönemlerde burada çıkan yangında tüm evler kullanılamaz hale gelmiş. Hali hazırda birkaç yerleşim yeri mevcut. Ancak eskiden çok daha kalabalık bir yermiş. Son olarak yol bizleri Yukarı Kavron yaylasına getiriyor. Burası yolumuz üzerindeki son yerleşim yeri. Yukarı Kavron'dan Kaçkar dağına doğru baktığımızda sanki bir masal diyarında olduğumuz hissine kapılıyorum. Nedense buraya her gelişimde aynı his beni kaplıyor. Bir masal aleminde yaşıyormuşum gibi. Hiç çımayıp tüm sıkıntılımdan arınabileceğim bir dünya.

Bu hayal aleminde hemen işlerimizi yapmaya koyuluyoruz. Malum gece bastırmadan halletmemiz gereken o kadar çok şey varki. Çadırlarımızı kurmakla başlıyoruz işe. Yayla sakinlerini de rahatsız etmeden Uygun bir yere konuşlanıyoruz. Mevsim yaz olmasına karşın gölgede kaldıkça, akşam bastırdıkça soğuk ısırma başlıyor.

Burası ayrıca dağ turizmi ile ilgilenen kişilerin uğrak yeri ve geçiş noktası aslında. Çevremize baktığımız zaman, bizlerden başka çadırların da olduğunu görüyorum. Yalnız değiliz yani. Çok sayıda yabancı turiste rastlamak ta mümkün burada. Özellikle İsrail'lilere. Nedendir bilinmez, İsrail'lilerin bu bölgeye yani Kaçkarlar bölgesine ilgisi çok yoğun.

Çadırlarımızı kurduktan sonra, yaylanın portatif kafesine geçiyoruz. Portatif çünkü, yayla kapanacağı zaman yıkılıyor ve bir sonraki yayla döneminde tekrar kuruluyor. Malum kış aylarında buralarda kalmanın ihtimali yok. Yağan kar bu tür ahşap binaların yıkılmasına neden oluyor. Dolayısıyla kıvrak zekalarını konuşturup bu şekilde bir çözüm bulmuşlar. İçeride neredeyse yok yok. Hem yemek hem de içecek olarak ihtiyacınızı karşılayabilirsiniz. Ahşap binanın duvarları yazılarla dolu. Buraya her uğrayan kendinden bir şeyler bırakmış duvarlara.

İçlerinden geçenleri, hissettiklerini yada sadece isimlerini yazmışlar. Bizde geleneği bozmuyoruz tabi. Birazda meraktan duvardakileri okuyorum ve ilginç bir şeyle karşılaşıyorum. Neredeyse dünyanın her tarafından insanlar gelmiş buraya. Arjantin, Amerika, Avrupa ülkeleri, Avustralya ve

daha birçok yerden. Sanırım tüm bu insanlarla ortak şeyler hissediyoruz. Aynı duyguları tadıyoruz, aynı hazzı alıyoruz. Doğrusu çok enteresan bir durum.

Derken duvarlardan sıynılıp muhabbete koyuluyoruz yayla sakinleriyle. O kadar samimiler ki. Bize doyumsuz bir sürpriz yapıyorlar. Yerel çalgıları olan tulumu çıkarıyorlar. Başlıyorlar çalmaya. Masal dünyası demiştim ya. Gerçekten öyle. Dalıp gidiyoruz başka dünyalara. İçimizi kaplayan huzur ise tarifsiz. Gerçekten yaşadığımızın farkına varıyoruz beklide. Yaylanın geçlerinden birinin bizlere söylediği türküler muhteşem.

Sanırım bu kadar huzurlu bir ortam gevşetiyor bizi ve esnemeler başlıyor. Malum zorlu bir yolculuk yaptık. Ayrıca ertesi gün yürüyeceğimiz epeyce yol var. Dinlenme vakti yani. Çadırlarımıza çekiliyoruz. Ve hayatımın en güzel uykularından birini çekiyorum.

Sabah gayri ihtiyari olarak erken kalkıyoruz. İnanılmaz bir dinçlikle ve muhteşem bir gün doğumu ile. Şanslı olduğumuzu düşünüyorum. Tanrı sanki tüm tuvallerini bize tek tek gösteriyor. Buz gibi dağ suyuyla yüzümüzü yıkıyoruz.

Hemen kahvaltıya koyuluyoruz. İyi bir kahvaltı günün geri kalanı için çok önemli bizim için. Kahvaltıdan sonra çadırlarımızı da toparlayıp, koyuluyoruz yola. Yol uzun, yorucu ve bir o kadar görsel güzellik dolu. Kocaman bir vadi boyunca yolumuza devam ediyoruz.

Zaman zaman molalar verip hem dinleniyoruz hem de fotoğraf çekiyoruz geridekilerle bu güzellikleri paylaşmak için. Derken Öküzyatağı'na geliyoruz. Evet ismi garip yada komik gelebilir ama burası gerçekten öküz'lerin yatma bölgesi. Sonradan öğrendiğimize göre bahar aylarında öküzler buraya getirilip yaz sonuna kadar burada bırakılıyorlar. Hayvanlar buraların besin değeri yüksek otlarıyla beslenip kuvvetleniyor, yaz sonunda ki güreş müsabakalarına hazırlanıyor ve damızlık olarak kullanılıyorlar. Evet itiraf etmeliyim görünüşleri biraz ürkütücü olabiliyor. Ama çok şirinler.

Burayı kısa sürede geçip hedefimiz olan kamp bölgesine geliyoruz. Tarifi çok zor bir görüntü. Vardığımız düzlüğün hemen yanından yükselen devasa bir dağ. Tek kelimeyle büyüleyici. Dilim tutuluyor desem abartmamış olurum inanin. Dakikalarca seyrediyoruz bu ihtişamlı dağın görünüşünü. Hemen çadırlarımızı kuruyoruz. Şansımıza sanırım hava da muhteşem. Rahatlıyoruz. Matlarımızı dışarıya serip uzanıyoruz. Biraz dinlendikten sonra etrafı gezmeye başlıyoruz. Görsel şölen devam ediyor. İrili ufaklı göller, muhteşem görüntüler....

Akşam oluyor. Yemek yapmaya koyuluyoruz. Herkes bir şeyler hazırlıyor ve bir birine ikram ediyor. Yemek faslına tamamlayıp muhabbete koyuluyoruz. Zaman o kadar hızlı akıyor ki.....

Sanki hiç bitmeyecekmiş gibi ve hemen bitecekmiş gibi garip bir durum yani. Gökyüzünü bu kadar güzel çok nadir görmüştüm. Günün tüm güzellikleri aklımızdan çıkmadan çadırımıza geçiyoruz gecenin ilerleyen saatlerinde. Yine huzurlu bir uyku.. Mutlaka ama mutlaka yaşamalısınız bu hazzı. Ertesi gün sabah erkenden uyanıyoruz yine. Kahvaltı faslına erkenden bitirip zamanımızı yine gezmekle değerlendirmek istiyoruz. Ufak bir gezi yaptıktan sonra dönme vakti geliyor. Toparlanmaya başlıyoruz ama buruk bir şekilde. Dönüp dağa tekrar bakıyorum ve bir daha geleceğim diyorum kendi kendime.

Üstelik bu sefer dağa tırmanmak üzere. Çantalarımızı sırtlayıp başlıyoruz dönüş yolculuğuna. Tüm bu güzellikleri tekrar görebilmek arzusu kaplıyor bizi. Yukarı Kavron yaylasına döndüğümüzde aracımız bizi bekliyor oluyor. Ve bizlerle aynı hazzı yaşamaya gelmiş olan yeni insanlar. Aracımızla birlikte Ayder 'e iniyoruz. Ve doğruca kaplıcaya gidiyoruz. Yorgunluğumuzu en iyi burada atabiliriz zannımca. Sıcak kaplıca keyfi müthiş oluyor doğrusu. Buradan çıkıp iyi bir yemekle bu gezimizi noktalyoruz.

Yine bir masalı bitirmiş olmak, bir sonrakini yaşamak için heveslendiriyor bizi. Umarım sizlerde bu masalsı dünyayı bizlerle bir gün paylaşsınız. Saygılarımla....

Ecz. Köksal OFLUOĞLU

